

ת"פ 37948/01/14 - מדינת ישראל נגד עמאר בדארנה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 37948-01-14 מדינת ישראל נ' בדארנה

בפני כב' השופטת ישראלה קראי-גירון
מדינת ישראל
נגד
עמאר בדארנה

החלטה

מבוא

1. המבקש עומד לדין בפני בית משפט זה באשמות של חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329 (א) (2) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 וניסיון לתקיפה, עבירה על סעיף 379 + 25 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

2. לאחר סיום שמיעת ראיות שני הצדדים, ביום 25.6.2014 נקבעה תזכורת עיון לצורך בירור הצורך בקיום ישיבה נוספת. ביום 30.6.2014 ניתנה החלטה על הגשת סיכומים ולאחר שב"כ הנאשם לא הגיש סיכומים מטעמו קבעתי דיון נוסף במעמד הצדדים ליום 22.9.2014. במהלך דיון זה השמיע ב"כ הנאשם לראשונה בקשה בעל פה למתן ארכה להגשת סיכומים ומתן ארכה להגיש בקשה לצירוף ראיה. ביום 29.9.2014 הגיש ב"כ הנאשם הבקשה נשוא החלטה זו בה ביקש לאפשר הגשת ראיה חדשה - פרוטוקול דיון מיום 11.9.2014 שהתקיים בפני כב' השופט פיש בתיק 58794-06-14 (להלן: "התיק הנוסף"). התבקשה הגשת עמודים 21-30 לפרוטוקול בהם נכתבה עדות החוקר רס"ב נאדים שחאדה.

בנוסף ביקש ב"כ הנאשם לאפשר לו להעיד פעם נוספת שני עדי תביעה. המדובר במתלונן ובארוסתו.

3. על פי הנטען בבקשה, בפני כב' השופט פיש מתנהל הליך מקביל כנגד אחי הנאשם בתיק הנוסף קרי תיק 58794-06-14 ובמסגרת התיק הנוסף נשמעה עדות החוקר רס"ב נאדים שחאדה. נטען כי לעדות חוקר זה בהליך בפני כב' השופט פיש רלוונטיות לענייננו לאור טענות הנאשם בפניי כי כבש עדותו בעת חקירתו במטרה בשל יראתו מהחוקר אשר איים על הנאשם כי "יתפור לו תיק".

נטען כי הגשת הראיה הנוספת שבאה לעולם רק לאחר סיום שמיעת הראיות בתיק זה נחוצה להוכחת טיעוני הנאשם באשר לעמדתו העוינת מלכתחילה של החוקר כנגד הנאשם שהוותה בסיס להחלטתו לכבוש עדותו, אותה השמיעה לראשונה בעדותו בבית המשפט. בהתאמה נטען כי נחוצה השמעה נוספת של עדת התביעה היא ארוסת המתלונן הגב' ראה בדארנה באותו עניין. הכל כדי לבסס טענה בנוגע לקשר בין החוקר ומשפחת המתלונן וטענה בנוגע לעמדתו העוינת מלכתחילה של החוקר כנגד הנאשם.

4. עוד נטען בבקשה כי במסגרת ההליך בפני כב' השופט פיש נשמעה עדות המתלונן כאן. נטען כי שמיעת עדות זו טרם הסתיימה ובשל כך לא מבוקש להגיש פרוטוקול הדיון. בנוסף נטען כי בעדויות נתגלו סתירות שיש בהם לתמוך בהגנת הנאשם בהליך שבפני. נטען כי מניעת האפשרות להעיד שוב את המתלונן כדי לגלות סתירות אלו תפגע קשות בהגנתו.

ב"כ המאשימה התנגד לבקשת ב"כ הנאשם. נטען כי הסתיימה שמיעת הראיות ואף הוגשו סיכומים ולא התקיימו נסיבות חריגות המצדיקות עיכוב סיום ההליך השיפוטי. ב"כ המאשימה הפנתה להלכה בע"פ 951/80 קניר נ' מדינת ישראל פסק דין מיום 10.6.81. ב"כ המאשימה טענה כי מדובר בבקשה שנועדה לאפשר לנאשם להוכיח סוגיות שוליות בהגנתו משום שהנאשם עצמו אינו כופר בעובדות כתב האישום אלא טוען להגנה עצמית ולפיכך אין כל רלוונטיות לטענות לעניין "תפירת תיק".

5. עוד נטען כי בידי הנאשם אין גם היום ראיות של ממש להוכחת טענותיו לקיומו של קשר קודם ופוגע בזכויותיו בין משפחת המתלונן והחוקר רס"ב נסים שחאדה. אשר לבקשה להעיד מחדש המתלונן מתנגדת ב"כ המאשימה לבקשה וטוענת כי בקשת הנאשם מסתמכת על עדות חלקית של אותו מתלונן בהליך הנוסף כאשר חקירתו הנגדית של המתלונן שם טרם הסתיימה.

נטען כי בעדות המתלונן שם לא התגלו סתירות של ממש וכי הבקשה נועדה לביצוע מקצה שיפורים לטובת הנאשם בעדות המתלונן בהליך זה.

דין

6. לאחר שעיינתי בכל החומר הרלוונטי אני סבורה כי דין הבקשה להתקבל בחלקה.

יש לאפשר הגשת פרוטוקול הדיון המתייחס לחקירת החוקר רס"ב נסים שחאדה ולאפשר העדתה מחדש של הגב' ראה בדארנה. אני סבורה כי יש מקום להתיר העדתו מחדש של המתלונן. אציין כבר עתה כי ב"כ הנאשם בעצמו בעל פה בפרוטוקול הדיון מיום 22.9.2014 סבר שיש מקום להגיש בקשה להוספת ראיות רק לצורך הוספת תימוכין והוכחת טענתו באשר לקשר אסור או משפיע בין החוקר ומשפחת המתלונן ולא טען דבר באשר לסתירות שהתגלו בעדות המתלונן בהליך הנוסף. עוד אציין כי צודקת ב"כ המאשימה שטענות ב"כ הנאשם לעניין סתירות בעדות המתלונן בהליך הנוסף מסתמכות על פרוטוקול חלקי ומדובר במתלונן שנחקר ארוכות בהליך שבפני וב"כ הנאשם יכול היה לברר כל סוגיה במסגרת זו. נכון הוא כי העובדה שהמתלונן נחקר פעם נוספת בהליך אחר לכשעצמה אין די בה כדי לקבוע קיומן של נסיבות חריגות המצדיקות מתן היתר להעדתו מחדש.

גם טיעוני ב"כ המאשימה לעניין קיומן של סתירות בעדות המתלונן סבירים בעיני והכל מבלי לקבוע מסמרות בעניין.

שונים פני הדברים באשר לבקשה לצירוף פרוטוקול ולהעדת הגב' ראייה בדארנה.

7. שקלתי את טענותיהם של שני הצדדים ואת כלל הנסיבות, ובאתי לכלל דעה כין דין הבקשה להתקבל. סעיף 167 לחסד"פ, שכותרתו "ראיות מטעם בית המשפט" קובע:

"סיימו בעלי הדין הבאת ראיותיהם, רשאי בית המשפט, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד - ואפילו כבר נשמעה עדותו בפני בית המשפט - ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי הדין ואם מיזמת בית המשפט".

נכון כי כלל הוא שכל צד מצווה להביא את ראיותיו "בחבילה אחת" ואין מקום להתיר הגשת ראיות נוספות לאחר סיום פרשת הבאת הראיות ומתן החלטה על הגשת סיכומים זאת אלא אם נוצרו נסיבות חריגות. בנסיבות מיוחדות וכאשר קיים טעם ענייני המצדיק זאת, וכאשר בית המשפט סבור שאין בכך כדי לקפח בעל דין, רשאי בית המשפט להתיר סטייה מן הכלל האמור.

8. במספר פסקי דין שניתנו על ידי בית המשפט העליון, הודגש אומנם הצורך לנהוג בזהירות במתן רשות להביא ראיות נוספות, אחרי שנסתיימה מלאכת הבאת ראיות בעלי הדין לפי הסדר הרגיל הקבוע בחוק. יחד עם זאת מסתמנת בפסיקת בית המשפט העליון מגמה ברורה שיש למנוע עוות דין העלול להיגרם בין אם לנאשם ובין אם לאינטרס הציבורי העלול להפגע מזיכויו של עבריין, עקב משגה של התובע. בהתאם למגמה זו קיימת נכונות לאפשר הבאת ראיות באיחור גם לאחר סיום פרשת הראיות והגשת סיכומים הכל במקרים המתאימים. במיוחד נכון הדבר מקום בו מדובר בבקשת נאשם.

ראה לעניין זה:

ע"א 851/80.

ב"ש (נצ') 794/08 **מדינת ישראל נ' סאהר כתילי**, החלטה מיום 5.2.08.

ת"פ 58305-03-14 **מדינת ישראל נ' מוגאהד**, החלטה מיום 11.9.2014.

וראה גם:

ע"פ 8080/12 **מדינת ישראל נ' אהוד אולמרט**, החלטה מיום 25.6.2014.

9. לאחר ששקלתי זה אל מול זה, האינטרס של הנאשם והאינטרס הציבורי, העלול להפגע כתוצאה מהארכות ההליך אני סבורה כי האיזון הנכון בין שני האינטרסים מנוגדים אלה, מחייב העדפת האינטרס של הנאשם והעתרות לבקשה.

בע"פ 951/80 יצחק קניר נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 10.6.81 נאמר:

"בית המשפט ישקול את צורכי הנאשם מזה ואת צורכי החברה מזה. במסגרת שיקוליו אלה יעמיד בית המשפט בראש מעייניו את השיקול, שלא ייגרם עיוות לנאשם. [...] עיוות דין משמעותו, בהקשר זה, פגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן כראוי. דין

הגישה, לפיה יש להשאיר לבית המשפט שיקול - דעת אם להזמין עדים ולקבל ראיות גם לאחר שלב הסיכומים, עולה בקנה אחד עם תפיסת היסוד בדבר מהות ההליך הפלילי. הליך זה אינו תחרות או מאבק בין תובע לנאשם, אשר כל סטייה מכללי התחרות או המאבק יש בה כדי להכריז על המנצח. ההליך הפלילי הוא מסגרת דינים, הבאים להגשים את המשפט הפלילי, דהיינו, לקבוע חפות או אשמה. לשם כך על ההליך הפלילי לחשוף את האמת, וזו מטרתו העיקרית. כמובן, עמידה על כללים וחשיפת האמת אינן שתי משימות נוגדות. נהפוך הוא: הכללים באים לקבוע סטנדרט של ניהול משפט, אשר - על - פי ניסיון החיים - יש בו כדי להביא לחשיפת האמת, ובכך תואמות שתי משימות אלה. עם זאת, יש ועמידה פורמלית על סדר הכללים בעניין מיוחד יהיה בה כדי לגרום לעיוות דין, אם בדרך של הרשעת חף מפשע ואם בדרך של זיכוי הנאשם. בנסיבות אלה יש לשאוף לכך, כי הכללים עצמם ייתנו לבית המשפט סמכות ושיקול - דעת לעשות צדק...".

בהתאמה ולאור טענות הנאשם וסיכויי הגנתו במקרה דנן יש להעדיף אינטרס הנאשם ולאפשר לו לבסס טיעוניו לעניין עדות כבושה.

אין להעדיף אינטרס זה בכל האמור בצורך בהעדה נוספת של המתלונן כאמור לעיל בהחלטתי ומהנימוקים המפורטים לעיל.

אשר על כן, אני קובעת דיון ליום **23.11.2014 שעה 09:00**. לדיון האמור תזמן המזכירות עדת התביעה הגב' ראייה בדארנה וב"כ המאשימה יודא התייצבותה.

מובהר בזאת כי העדה מוזמנת אך לצורך חקירתה לעניינים האמורים בבקשה ולא יותר של חקירתה שכבר הושלמה.

בסיום החקירה יערכו הצדדים להשמעת סיכום טענות בעל פה. ב"כ המאשימה ישלים סיכומיו לאור הגשת הראיות הנוספות וחקירת העדה ולאחר מכן יושמעו סיכומים על פה מטעם הנאשם וסיכומי תשובה אם יהיה צורך.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשע"ה, 22 אוקטובר 2014, בהעדר
הצדדים.